

Demonstrace proti okupaci a zákonné opatření č. 99/1969 Sb.

PETR DVOŘÁČEK, JOSEF HALLA

První výročí vpádu vojsk Varšavské smlouvy do Československa v srpnu 1969 vyvolalo po celé zemi vlnu demonstrací a protestů proti okupantům. Komunistický režim ve snaze obnovit veřejný pořádek použil proti demonstrantům velmi tvrdé prostředky, které si vyžádaly mnoho zraněných i několik mrtvých.¹ V této vyhrocené situaci se představitel režimu ve snaze ospravedlnit své kroky a odstrašit veřejnost od dalších protestů pokusili svůj postup legalizovat v rámci tehdejšího platného právního řádu.

Nástrojem se stalo zákonné opatření Federálního shromáždění (FS) č. 99/1969 Sb., o některých přechodných opatřeních nutných k upevnění a ochraně veřejného pořádku z 22. srpna 1969.

Tento právní akt, někdy nesprávně označovaný jako „pendrekový zákon“,² byl přijat během 9. schůze Předsednictva Federálního shromáždění (dále

jen „předsednictvo“), která se konala ve dnech 21. až 22. srpna 1969. Průběh jeho přijetí i znění finální podoby odpovídají aktuální napjaté politické a společenské situaci.

Vzhledem k tomu, že předseda FS Alexander Dubček a předseda Sněmovny lidu (SL) Josef Smrkovský byli na doporučení Předsednictva Ústředního výboru Komunistické strany Československa (PÚV KSČ) mimo Prahu a předseda Sněmovny národů (SN) Dalibor Hanes³ na zahraniční cestě, svolal schůzi narychlo místopředseda FS Jozef Gabriška,⁴ který se snažil přes aparát Kanceláře FS kontaktovat členy předsednictva. Řada poslanců však byla v té době na dovolené, v lánžnici nebo měla naplánované povinnosti ve svém volebním obvodu (např. vzhledem k oslavám 25. výročí Slovenského národního povstání).

První den jednání předsednictva 21. srpna 1969 proběhl ve znamení

představení vládního dokumentu s názvem *Současná vnitropolitická situace a opatření k udržení klidu a pořádku*⁵ a formulování a přijetí prohlášení, kterým by předsednictvo odsoudilo demonstrace. Schůze probíhala chaoticky a byla opakovaně přerušována. Čekalo se, zda dorazí alespoň někteří jeho nepřítomní členové, aby bylo předsednictvo usnášeníschopné, přítomní odbíhali na další jednání, případně zjišťovali informace ze svého volebního obvodu. Předsednictvo dostávalo průběžné informace o situaci na různých místech, které jednotliví poslanci tlumočili. Na závěr jednacího dne bylo dohodnuto, že vzhledem k očekávání dalších občanských nepokojů se předsednictvo sejde 22. srpna v 8 hod.

Než se 22. srpna znovu sešlo, bylo na popud místopředsedy vlády ČSSR Karla Laca⁶ již na 7. hod. svoláno na ÚV KSČ jednání právníků ÚV KSČ s právníky z Úřadu vlády.⁷ Zde byly

1 Viz POVOLNÝ, Daniel a kol.: *Den hanby. 21. srpen 1969 v ulicích českých a moravských měst*. Mladá fronta, Praha 2019.

2 Důsledky přijetí zákonného opatření jsou dále v textu uvedeny. Možnost použít obušku („pendreku“) měli příslušníci Sboru národní bezpečnosti (SNB) při zákroku danou ze zákona o Sboru národní bezpečnosti (§ 22 zák. č. 70/1965 Sb.). Nový zákon o SNB z roku 1974 druhy „mírnějších donucovacích prostředků“ (v § 32) pouze rozšířil, mj. o proud vody, slzotvorný prostředek, vytlačování vozidly a vavrný výstřel.

3 Dalibor Hanes (1914–2007), profesor hospodářského práva na Vysoké škole ekonomické v Bratislavě, poslanec Slovenské národní rady (SNR) 1968–1971 a FS 1969–1990. Každý z poslanců má v Archivu Poslanecké sněmovny svůj personální spis, obsahující životopis, dotazníky, informace o volbě a další dokumenty.

4 Jozef Gabriška (1921–2004), předseda Východoslovenského Krajského národního výboru Košice, 1960–1971 poslanec Národního shromáždění (NS) a FS, 1969–1971 místopředseda FS. Předsedu FS Dubčeka zastupovali místopředsedové FS v pořadí: předsedové SL Smrkovský a SN Hanes, Karel Neubert, Jozef Gabriška, Lubomír Dohnal, Josef Zedník a Ludovít Hanúsek. Viz *Archiv Poslanecké sněmovny* (dále jen APS), f. Federální shromáždění ČSSR – I. volební období (dále jen f. FS I), k. 24, inv. č. 36, 5. schůze Předsednictva FS (P-FS), Usnesení č. 39, 22. 5. 1969. Dne 21. 8. 1969 byl kromě Gabrišky a Dohnala přítomen jen Zedník.

5 APS, f. FS I, 9. schůze Předsednictva FS 21.–22. 8. 1969, k. 26, inv. č. 40 (dále jen FS I, 9. P-FS), originál stenografického zápisu (steno), s. 1–38.

6 Karol Laco (1921–2009), profesor ústavního práva Právnické fakulty Univerzity Komenského v Bratislavě, 1969–1988 místopředseda federální vlády, 1969–1990 poslanec SNR a FS.

7 *Národní archiv* (dále jen NA), f. Úřad předsednictva vlády ČSSR (dále jen ÚPV), k. 197, sign. 366/701/3, č. j. 15813/69-12, Záznam

připraveny první návrhy textu pozdějšího zákonného opatření.

Předsednictvo se opět sešlo v 9.08 hod., poslanci si vyloučili informace o dění v zemi, ale po zjištění, že není vyloučena potřeba některých mimořádných opatření, ke kterým bychom měli zaujmout stanovisko,⁸ a že není ve věci ještě jasno, bylo jednání přerušeno v 9.50 hod. po třiminutové Gabriškově informaci, že soudruh [předseda vlády ČSSR Oldřich] Černík prosí, abychom ještě vydrželi. Časově se problém poněkud natahuje, protože ve vládě příslušná opatření ještě zpracována nemají. Bude to trvat asi hodinu, sejde se vláda a předsednictvo ÚV KSČ. Po této schůzi by přišel [soudruh] Černík k nám a předložil své náměty. Podle stručné informace by šlo i o otázku postihu lidí, kteří se provinili a kteří jsou zajištěni. Podrobně je těžko říci, o co půjde, protože se věc ještě zpracovává. Soudruh Černík předpokládá, že by nám své náměty předložili kolem 16. hod. V tom je jisté také určitá časová rezerva. Má přijít osobně s. Černík, soudruh Laco, který materiál připravuje, a snad i další soudruzi, kteří na tom pracovali. Jinak se počítá s tím, že už se věci dále protahovat nebudou, situace celostátně je charakterizována jako uklidňující se...⁹

Mezitím na Úřadu vlády dokončili první verzi textu. Oldřich Černík byl od 10.30 hod. na jednání operativní

skupiny předsedy vlády ČSSR k zabezpečení klidu, veřejného pořádku a bezpečnosti.¹⁰ S přijetím opatření se v tu chvíli ještě nepočítalo.¹¹

Poté byl návrh zákonného opatření v době mezi 12.30 a 13.50 hod. projednán PÚV KSČ. Mezi osmi přítomnými členy nechyběli Oldřich Černík, Gustáv Husák, Ludvík Svoboda, Evžen Erban nebo Karel Poláček,¹² ke třem chybějícím patřil i Alexander Dubček, který se vracel vrtulníkem ze Sence.

Předsednictvo ÚV KSČ v usnesení nejprve vzalo na vědomí Černíkovu zprávu o politické situaci a souhlasilo s postupem v ochraně veřejného pořádku, který navrhl s. Černík,¹³ a poté byl projednán návrh zákonného opatření předložený Gustávem Husákem, které mělo postup legalizovat. Předsednictvo ÚV KSČ souhlasilo s navrhovaným dokumentem doplněným o připomínky z diskuse auložilo Oldřichu Černíkovi a) provést konečnou formulaci textu, b) předložit návrh předsednictvu Federálního shromáždění, c) vydat prováděcí nařízení.¹⁴

Návrh zákonného opatření následně projednávala federální vláda. Její schůze byla svolána telefonicky na druhou hodinu odpolední. Vláda návrh schválila a provedla v něm některé změny, jež uvedla ve svém usnesení č. 196 ze dne 22. srpna 1969.¹⁵

Přerušené jednání schůze předsednictva FS v budově na Gorkého (dnes Senovážném) náměstí pokračovalo až v 16.09 hod.¹⁶ Oldřich Černík vysvětlil stanovisko vlády. Informoval předsednictvo o tom, že vláda tento návrh jednomyslně doporučuje k přijetí předsednictvu FS. Myslím, že z politických důvodů by bylo velmi účinné, aby-
chom tento návrh přijali dnes, protože rázný zásah, rázná opatření, která následují po ukončení mimořádných akcí na území České socialistické republiky, budou mít dobrý účinek a setkají se s porozuměním poctivých lidí, kteří chtějí slušně a poctivě u nás pracovat.¹⁷

Dříve než mohl Karol Laco zdůvodnit navrhované zákonné opatření, bylo nutné, aby členové předsednictva text obdrželi a seznámili se s ním. V 16.40 hod. proto byla vyhlášena čtvrt hodinová pauza.¹⁸

Kolem páté hodiny začal místo předseda federální vlády Laco zdůvodňovat některé nepodstatné změny, které vznikly při projednávání předlohy v plenární schůzi vlády.¹⁹

Problémem bylo, že poslanci se v pauze seznámili s textem, do něhož se zmiňované změny zapracované federální vládou a PÚV KSČ nepromítly. Alexander Dubček, který se již vrátil ze Slovenska, komentoval Lacovu řeč slovy: *Těžko se nám to sleduje, protože ty čteš nové znění. Můžeme si těžko provádět úpravu. Řekni*

(věc: příprava a projednání zákonného opatření č. 99/1969 Sb.). Na jednání byli pracovníci sekretariátu místopředsedy vlády Dr. Flégl, pracovníci právního a legislativního sekretariátu Úřadu předsednictva vlády ČSSR Dr. Lachout a Dr. Jan Moural a s návrhem zákonného opatření je seznámili pracovníci aparátu ÚV KSČ Dolejš, Dr. Přichystal, Dr. E. Švach a Dr. Ondřej.

8 APS, f. FS I, g. P-FS, steno, s. 31.

9 Tamtéž, s. 38. Zmínka o uklidňující se situaci je v rozporu s nutností zákonné opatření přijímat.

10 Blíže TŮMA, Oldřich a kol.: *Srpen '69. Edice dokumentů*. ÚSD AV ČR - Maxdorf, Praha 1996, s. 260-262.

11 Viz tamtéž, s. 262.

12 Karel Poláček (1913-1976), ve 30. a 40. letech prvoligový fotbalista, 1948-1964 poslanec NS, 1969-1971 poslanec České národní rady (ČNR) a SN FS, předseda Ústřední rady Revolučního odborového hnutí (ROH).

13 NA, f. ÚV KSČ, PÚV KSČ 1966-1971 (dále jen 02/1), sv. 101, a. j. 168, Zápis 139. schůze předsednictva ÚV KSČ z 22. 8. 1969 v 12.30 hod. v budově ÚV KSČ; tamtéž, Usnesení.

14 Tamtéž, Usnesení 139. schůze předsednictva ÚV KSČ z 22. 8. 1969.

15 Tamtéž, Zápis 139. schůze předsednictva ÚV KSČ z 22. 8. 1969 v 12.30 hod. v budově ÚV KSČ.

16 APS, f. FS I, g. P-FS, steno, s. 39-99.

17 Tamtéž, s. 46.

18 Tamtéž, s. 46.

19 Tamtéž, s. 47.

nám jen to, co se mění, abychom se v tom vyznali.²⁰

Následovaly připomínky a diskuse trvající asi dvě hodiny. Navrhované opatření jako takové nikdo neodmítl,²¹ výraznější námitky v diskusi měli ke konkrétním bodům pouze Jiří Lacina,²² jenž byl proti až třítydenní vazbě (místo 48 hodin),²³ a Dubček, který se zeptal, zda soudruzi v Kanceláři FS předtím, než svolali toto zasedání předsednictva, dali možnost odborné expertizy příslušným pracovníkům v Kanceláři FS v této věci, aby se toto opatření nedostalo do rozporu s ústavou nebo jinými zákony.²⁴ Návrh zákonného opatření totiž nebyl v rozporu se zvyklostmi projednán s parlamentními právníky²⁵ a neobsahoval ani důvodovou zprávu, ani prováděcí předpis (ten vláda pouze

přislíbila).²⁶ Dále vznesl dotaz, zda nelze v nastalé situaci použít dosavadní platné předpisy.²⁷

Předseda vlády Černík vysvětloval s odkazem na události z března, kdy došlo k nepokojům v souvislosti s hokejovým mistrovstvím světa a útokům na kancelář Aeroflotu,²⁸ nutnost urychlení soudních jednání a zabránění jejich zdržování, což stávající předpisy neumožňovaly.²⁹

V diskusi byly dále představeny změny týkající se délky vazby (tři týdny místo dvou dnů) a legislativní novinky – pojem přestupek,³⁰ zrušení přípravného řízení, obžalobu podával vyšetřovatel SNB (ne prokurátor), institut samosoudce,³¹ přípuštění obhájce až při jednání před soudem, možnost zákazu pobytu,³² propuštění

ze zaměstnání a vyloučení ze studia bez možnosti odvolání, u organizací okamžité zastavení jejich činnosti a rozpuštění. Navrhovatelé zákonného opatření počítali i s jeho retroaktivitou.³³

V této části schůze vystoupilo celkem 19 členů předsednictva z 26 přítomných (13 poslanců bylo omluveno; Karol Cserge,³⁴ přítomný první den, bez omluvy nedorazil), dále Oldřich Černík, Karol Laco, ministr Bohuslav Kučera³⁵ (všichni tři byli poslanci FS), předseda Nejvyššího soudu ČSSR Otomar Boček³⁶ a pracovník Kanceláře FS Josef Tichý³⁷ (dne 21. srpna i státní tajemník na MV ČSSR Ján Majer).³⁸ Přítomen byl také 1. tajemník ÚV KSČ Gustáv Husák, člen předsednictva SN FS.

20 Tamtéž, s. 52.

21 Několik měsíců od vydávání propagandistické tiskoviny sovětských okupačních vojsk *Zprávy* byl slovník používaný v nich součástí projevu jak na této schůzi, tak ve veřejném prostoru. Padala slova jako protisocialistické protistátní síly, deklasované kriminální asociální živly, chuligáni, spodina, rozvrtníci, zločinci, teroristé.

22 Jiří Lacina (nar. 1934), veterinář, bezpartijní poslanec ČNR, resp. 1964–1969 SL FS a 1990–1992 SL FS. Byl jedním z deseti poslanců, který se 18. 10. 1968 zdržel hlasování při schvalování smlouvy o podmínkách dočasného pobytu sovětských vojsk v Československu. V říjnu 1969 přestal být místopředsedou FS, v prosinci 1969 rezignoval na funkci poslance.

23 APS, f. FS I, 9. P-FS, steno, s. 55–56.

24 Tamtéž, s. 61.

25 Tamtéž, s. 55 a 75.

26 Tamtéž, s. 65.

27 Zákonné opatření č. 99/1969 Sb. novelizovalo zákon č. 126/1968 Sb., o některých opatřeních k upevnění veřejného klidu a veřejného pořádku ze dne 13. 9. 1968, přijaté v zájmu urychleného vytvoření podmínek pro normalizaci vnitřních poměrů ve státě vzniklých po 20. srpnu 1968, k zajištění nerušené činnosti státních a politických orgánů, k zajištění bezpečnosti a ochrany osob a majetku a k upevnění veřejného klidu a veřejného pořádku. Materiál vláda projednala na svém zasedání několik dnů po návratu z Moskvy (Usnesení vlády ČSSR č. 308 ze dne 4. 9. 1968) a v Národním shromáždění byl přijat hladce, stejně jako zákon č. 127/1968 Sb., o některých přechodných opatřeních v oblasti tisku a ostatních hromadných informačních prostředků ze dne 13. 9. 1968. Oba byly platné od 26. 9. 1968.

28 Viz KALOUS, Jan: ČSSR – okupanti 4:3. Analýza jedné březnové noci. *Paměť a dějiny*, 2009, roč. 3, č. 2, s. 22–43.

29 APS, f. FS I, 9. P-FS, steno, s. 63.

30 Tamtéž, s. 49.

31 Tamtéž, s. 62–63 a s. 72–73.

32 Tamtéž, s. 62. *Je čas očistit Prahu od těchto živlů. To je smysl zákazu pobytu*, dodal Gustáv Husák. Tamtéž, s. 79.

33 Tamtéž, s. 69. Na dotaz k retroaktivitě odpověděl Karol Laco: [...] *pokud jde o procesuální věci, čili o § 3, u zkráceného řízení nebo samosoudců nebo odpadnutí předběžného řízení, to platí od účinnosti tohoto zákona, jeho § 3*. Při projednávání dopadů na jednáních nejrůznější úrovně i ze zpráv ministerstva vnitra je uplatnění retroaktivity patrné a souzení podle něj byli i účastníci protestů z předcházejících dnů.

34 Karol Cserge (nar. 1941), maďarské národnosti, mechanizátor v JZD v okrese Dunajská Streda, 1969–1971 poslanec SNR a SN FS.

35 Bohuslav Kučera (1923–2006), 1960–1990 poslanec NS a FS, 1969–1971 ministr bez portfeje, 1968–1989 předseda Československé strany socialistické (ČSS).

36 Otomar Boček (1926–1993), 1968–1970 předseda Nejvyššího soudu, pracovník Ústavu státu a práva Československé akademie věd (ČSAV).

37 APS, f. FS I, k. 24, inv. č. 36, 5. schůze P-FS, 22. 5. 1969, bod 8c, Kádrové návrhy, Kádrová charakteristika Josefa Tichého. RSDr. Josef Tichý (1921–?), vyučený mlynář, po válce pracovník stranického aparátu na okresní úrovni, po absolvování Vysoké školy politické 1958–1961 (studoval ještě dálkově právnickou fakultu) přešel do aparátu ÚV KSČ, od roku 1964 byl vedoucím sekretariátu předsedy NS. Od roku 1968 vedl koordinační oddělení NS a od 1. 3. 1969 odbor politicko-organizační. Vedením Kanceláře FS byl pověřen na 5. schůzi P-FS.

Protože dle článku 57 ústavy bylo nutné dodržet při hlasování v předsednictvu princip zákazu majorizace (článek 42 ústavy), musel být pro přijetí zákonného opatření přítomen nadpoloviční počet členů předsednictva v každé z obou sněmoven a nadto museli v SN odděleně hlasovat poslanci zvolení v České socialistické republice (ČSR) a ve Slovenské socialistické republice (SSR). Slovenská část předsednictva SN však byla po celou dobu neusnášeníschopná – byli zde maximálně čtyři poslanci z deseti.³⁹

Zákonné opatření bylo přijato jednomyslně, podle stenozáznamu nebyl nikdo proti a nikdo z přítomných se nezdržel hlasování. Pro bylo 13 členů předsednictva ze SL, 9 členů české části předsednictva SN a 4 členové slovenské části předsednictva FS. *Sem patří dva soudruzi, kteří dali svůj hlas předem*, započel hlasy dvou nepřítomných poslanců Jozef Gabriška, jenž řídil schůzi i po Dubčekově příchodu, a dodal: *Vzhledem k tomu, že byly některé technické otázky, jednali jsme se soudruhy, kteří se nemohli do-*

stavit na naše dnešní zasedání. Dávají nám svůj souhlas. Je to jednak s. Hanes, který včera o těchto otázkách s námi diskutoval a žádal, abychom informovali předsednictvo, že s nimi vyslovuje souhlas. Dále je to s. Kapišovský,⁴⁰ který se nemohl dostavit, protože už neměl letadlo. Navrhují proto, abychom počítali s jejich hlasem, jako by byli přítomni.⁴¹

Ve složce ze schůze jsou prohlášení dvou poslanců napsaná v českém jazyce, datovaná 22. srpna 1969 a s textem *s návrhem zákonného opatření [...] jsem byl seznámen a vyslovuji s ním souhlas*. Místo podpisu: *V Praze...* (dokument viz příloha).⁴²

Kapišovský byl však ten den v Košicích a Hanes navštívil ve dnech 21.–25. srpna 1969 jakožto člen československé delegace Rumunsko.⁴³ Jelikož svůj souhlas dali předem, tj. nevěděli, s čím budou souhlasit, jsou jejich prohlášení s největší pravděpodobností pozdějšího data!

K přijetí zákonného opatření (usnesení č. 80)⁴⁴ došlo několik minut po 19. hodině. Na přání Gustáva Husáka, *zda by bylo možno zákon podepsat a v noci publikovat, aby jeho účinnost*

*byla už od zítřka,*⁴⁵ vyšlo v denním tisku dne 23. srpna 1969 (s datem a účinností 22. srpna 1969) s podpisy prezidenta republiky Ludvíka Svobody, předsedy Federálního shromáždění Alexandra Dubčeka a předsedy vlády ČSSR Oldřicha Černíka. Jejich podpisy dodnes budí dojem, že právě oni tři byli jeho iniciátory, či dokonce autory (dokument viz příloha).⁴⁶

Podle poslance Josefa Tomana⁴⁷ mělo vyhlášení prostřednictvím denního tisku zdůraznit politický význam zákonného opatření, *aby bylo vidět, že teroristický způsob ovlivňování vlády nemá zastání v žádném orgánu.*⁴⁸

Podle poslance Valo,⁴⁹ *kdo se bojí použít prostředků, prohrál to předem. [...] Proč se obávat, že na někoho dopadne také ta vodička. Až bude klid, budeme mít možnost udělat přehled, kdo se dostal nahoru, a kdo dostal pendrekem a nezasloužil si to.*⁵⁰

Prováděcí směrnice vypracovány nebyly,⁵¹ ač o ně Alexander Dubček i nadále žádal, například v dopise Oldřichu Černíkovi z 8. září 1969. Vlastní směrnice pro postup měl bezpečnostní či soudní aparát.⁵² Operativnější

38 Ján Majer (1923–2012), 1969–1970 státní tajemník ministerstva vnitra (zástupce ministra). I přesto, že v srpnu 1969 koordinoval bezpečnostní opatření proti demonstracím, byl za své postoje ze srpna 1968 v květnu 1970 odvolán z funkce, avšak po roce 1989 nebyl z výše uvedených důvodů mimosoudně rehabilitován.

39 APS, f. FS I, 9. P-FS, prezenční listina.

40 Vasil Kapišovský (1914–2002), ukrajinské národnosti, pedagog, 1946–1948 a 1964–1971 poslanec SNR, 1948–1954 poslanec NS a 1969–1971 poslanec SN FS.

41 APS, f. FS I, 9. P-FS, steno, s. 97.

42 Tamtéž, Prohlášení, ověřený originál, 1 list.

43 APS, f. FS I, 9. P-FS, steno, s. 2; ČTK: Návrat čs. delegace z Rumunska. *Rudé právo*, 26. 8. 1969, s. 1.

44 APS, f. FS I, 9. P-FS, Usnesení č. 80. Jím schválili zákonné opatření, které bylo jeho přílohou. První bod programu byl nakonec schválením usnesení, jehož přílohou je jednostránkové *Prohlášení předsednictva Federálního shromáždění*, které podpořilo projevy L. Svobody a G. Husáka ze dne 19. 8. 1969, odsoudilo protizákonná vystoupení občanů, schválilo zákonné opatření a vyzývá občany, aby odsoudili nezákonné činy a zachovali veřejný pořádek. Tamtéž, Usnesení č. 79.

45 Tamtéž, steno, s. 99. Zákonné opatření však bylo platné ode dne schválení, tj. 22. 8. 1969, a se stejným datem vyšlo ve *Sbírcce zákonů* (částka 33).

46 Iniciativa v tomto případě vzešla z aparátu ÚV KSČ, předseda vlády Černík a místopředseda vlády Laco využili „ohrožení“ a pod bedlivým Husákovým dohledem prosadili represivní právní předpis.

47 Josef Toman (nar. 1925), ekonom, 1969–1970 poslanec ČNR a FS.

48 APS, f. FS I, 9. P-FS, steno, s. 89.

49 Jozef Valo, též Vallo (1898–1978), 1929–1939 poslanec PS, 1945–1971 poslanec Prozatímního NS, Ústavodárného NS, NS, resp. SL FS.

50 APS, f. FS I, 9. P-FS, steno, s. 91–92.

51 NA, f. ÚPV – běžná spisovna, k. 28, schůze předsednictva vlády 27. 8. 1969. Vláda ČSSR na tomto zasedání projednávala návrh ministra spravedlnosti ČSR, ale odložila ho a usnesla se, že přísluší předsednictvu ČNR.

52 Generální prokuratura vydala 1. 9. 1969 Metodický pokyn o postupu prokurátora v trestních věcech, na které se vztahuje zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění.

jednání soudů, v některých místech přetížených vzhledem k množství zadržených, umožnilo zákonné opatření předsednictva ČNR z 27. srpna 1969,⁵³ podepsané předsedou ČNR Čestmírem Císařem a předsedou vlády ČSR Stanislavem Rázlem.⁵⁴

Předsednictvo FS využilo možnosti vydat zákonné opatření, které bylo až následně, během září a října 1969, projednáváno předsednictvy SL a SN a ve výborech FS (ústavněprávní, branně-bezpečnostní), aby bylo na nejbližší schůzi FS dne 15. října 1969 formálně schváleno.⁵⁵ Proti přijetí zákonného opatření byli dva poslanci SL FS.⁵⁶ Již před touto schůzí rezignovali někteří poslanci FS na svůj mandát. Na této schůzi byl dále schválen zákon, podle kterého bylo možné poslance odvolat, čehož bylo do konce opakovaně prodlužované-

ho volebního období v řadě případů využito.⁵⁷

Na setkáních, kde byly projednávány zprávy o průběhu vyšetřování a souzení v souvislosti se zákonným opatřením, mj. zaznělo, že některé zkušenosti by bylo vhodné použít i po 31. prosinci 1969, kdy mělo zákonné opatření přestat platit.⁵⁸ I proto FS 18. prosince 1969 novelizovalo trestní řád (zákon č. 149/1969 Sb.)⁵⁹ a vydalo zákon č. 150/1969 Sb., o přečinech.⁶⁰

Koncem 80. let došlo k aktivizaci občanské společnosti a opět začalo docházet k demonstracím. Po bezmála dvaceti letech první několikaleté protesty obyvatel, známé jako Palachův týden, se 14. února 1989 staly důvodem k tomu, aby předsednictvo FS schválilo zákonné opatření č. 10/1989 Sb., k ochraně veřejného pořádku. Další represivní

zákonné opatření navyšující délku trestu i výši finančních postihů tak podepsali s předsedou FS Aloisem Indrou i prezident Gustáv Husák a předseda vlády ČSSR Ladislav Adamec. Na něj navázalo zákonné opatření předsednictva ČNR o přestupku proti opatřením k upevnění veřejného pořádku č. 17/1989 Sb., ze dne 17. února 1989, které novelizovalo zákon č. 126/1968 Sb.

Závěrem lze konstatovat, že ačkoli byl průběh jednání před schválením zákonného opatření č. 99/1969 Sb. poměrně chaotický, jeho text i iniciativa některých zainteresovaných stran a osob svědčí – v souvislosti s předchozími opatřeními ze září 1968⁶¹ (ovlivněnými spontánními projevy občanů v týdnu po 21. srpnu 1968) a března 1969⁶² – o cíleném postupu.⁶³ Nikoli náhodou tvoří podklady ke všem třem

53 Zákonné opatření č. 107/1969 Sb., kterým se ministr spravedlnosti zmocňuje k přechodnému přemístování soudců, ze dne 27. srpna 1969 (platné podobně jako č. 99/1969 Sb. do 31. prosince 1969). Pro ČNR a SNR platil článek 121 ústavy z roku 1968, který jim taktéž umožňoval přijímat zákonná opatření.

54 Stanislav Rázl (1920–1999), roku 1969 předseda vlády ČSR, jinak až do roku 1986 ministr plánování ČSR, resp. předseda České plánovací komise, v letech 1969–1990 poslanec FS a ČNR.

55 V částce č. 39 Sbírek zákonů vyšlo dne 30. 10. 1969 pod č. 118/1969 Sb. Usnesení Federálního shromáždění ze dne 15. října 1969, o schválení zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění.

56 Viz stenoprotokol 3. společné schůze SL a SN FS, 15. 10. 1969 – <http://www.psp.cz/eknih/1969fs/slsn/stenprot/003schuz/0003006.htm> (citováno k 22. 8. 2019).

57 Ústavní zákon č. 117/1969 Sb., o prodloužení volebního období národních výborů, národních rad a Federálního shromáždění, Nejvyššího soudu, krajských, okresních a vojenských soudů, ze dne 15. 10. 1969. Zákon umožňoval v § 3 odst. 1 písm. b) zprostit poslance funkce na návrh Národní fronty, pokud svou činností narušuje politiku Národní fronty. U poslanců SL rozhodne o odvolání FS, u poslanců SN příslušná národní rada.

58 Následující měsíce byly ve znamení perzekuce několika tisíc československých občanů na základě tohoto zákonného opatření. Jeho aplikace, zkušenosti i problémy s ním, jakož i statistiky, u kolika a u jakých přestupků se jej použilo, byly projednávány jak v resortu spravedlnosti (porady různých stupňů soudů i prokuratur), tak uvnitř a také na zasedáních vlády a ÚV KSČ. Některé zkušenosti byly použity během následující normalizace i v trestním právu a práci soudního a bezpečnostního aparátu. Lidem odsouzených podle zákonného opatření č. 99/1969 Sb. byly přestupky zapisovány do rejstříku trestů a fakticky znemožňovaly i cestování do zahraničí. Viz BERKOVEC, Jiří: *Represe a nezákonnost v socialistickém Československu ve světle vybraných politických procesů* (rigorózní práce). Katedra právních dějin Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, Plzeň 2017, s. 42.

59 Zákon č. 149/1969 Sb., ze dne 18. 12. 1969, kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád).

60 Zákon č. 150/1969 Sb., ze dne 18. 12. 1969, o přečinech.

61 NA, f. ÚPV, k. 197, sign. 366/701/3, 1970, Usnesení vlády ČSSR č. 308 ze dne 4. 9. 1968, Vládní návrh zákona o některých opatřeních k upevnění veřejného klidu a veřejného pořádku. Viz i pozn. č. 27.

62 Tamtéž. Podobnou legislativou se zabírala vláda po událostech v lednu 1969 (Jan Palach) a zejména v březnu 1969 (tzv. hokejové události), viz Usnesení vlády ČSSR č. 66 ze dne 2. 4. 1969 – Legislativní radě vlády (LRV) bylo uloženo prozkoumat dostatečnost právní úpravy použitím účinných prostředků proti narušování veřejného pořádku a proti poškozování zahraničně-politických zájmů státu. LRV ho projednala 16. 4. 1969 a o pět dnů později i stanovisko ministra Laca.

63 JAROŠ, Oldřich: K historii zákonného opatření ze srpna 1969. *Denní Telegraph*, 1994, roč. 3, č. 201 (27. 8. 1994), s. V (příloha Telegraph na neděli). V archivu ÚSD AV ČR je ve sbírce Oldřicha Jaroše (1930–1994), někdejšího Dubčekova asistenta, složka k srpnu 1969, ve které jsou podklady k onomu článku, kde autor došel ke stejným závěrům.

jednáním ve fondu Úřadu předsednictva vlády ČSSR jednu složku.⁶⁴

Lidé v ulicích provolávali jména *Dubček - Svoboda - Černík* v srpnu 1968 i o rok později. Dělo se tak

spontánně, na nepovolených demonstracích, bez kontroly KSČ, bezpečnostního aparátu, státní správy i samosprávy. To odporovalo zájmům totalitní moci, a proto bylo nutné tyto

„živly“ tvrdě potrestat. Tyto legislativní normy podepsali ti, kterých se občané zastávali a kvůli nimž riskovali na rozbouraných ulicích československých měst.

VYBRANÉ PASÁŽE Z PROJEDNÁVÁNÍ ZÁKONNÉHO OPATŘENÍ PŘEDSEDNICTVEM FEDERÁLNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ ZE DNE 22. 8. 1969

Po zahájení odpoledního jednání místopředsedou FS Jozefem Gabriškou v 16.09 hod. zdůvodňoval předseda vlády ČSSR Oldřich Černík *předložený návrh zákonného opatření*.⁶⁵ Před půl pátou ho dokončil. Po pauze na seznámení s textem zákonného opatření vystoupil místopředseda vlády Karol Laco.⁶⁶ Poté, přibližně v 17 hod., následovaly připomínky a diskuse.

Stenoprotokol:

[Místopředseda vlády soudruh Karol Laco:] Předseda FS [Alexander Dubček] měl několik otázek. Především se ptal, zda dosud platné předpisy nedávají možnosti, které vyplývají z tohoto zákonného opatření. Nedávají, především pokud jde o rychlost v rozhodování, ale i pokud jde o sankce. Nedávají možnost, ani pokud jde o zákaz pobytu. To se uznává i v odborných kruzích, protože např. z hlediska chuliganů a asociálních elementů to má nepochybně význam. To není v dosud platné úpravě. Také např. instituce samosoudce v dosavadních předpisech není a vláda se domnívala, že to má svůj význam. Už tyto některé důvody dávají příčinu, proč se tato úprava tímto mimořádným prostředkem prakticky zavádí. Zvyšuje se možnost uplatnit horní hranici trestu odnětí svobody např. u asociálních elementů apod., což také v dosud platných předpisech není. Dosud platné předpisy nevedou také justiční orgán k tomu, aby se co nejdříve dosáhl výsledek soudního procesu. Umožňují se průtahy a postup, který není ve shodě s účelem uložit trest v době, kdy má být uložen a kdy má platit, i při preventivní a i výchovné funkci.⁶⁷

[..]

[Místopředseda vlády soudruh Karol Laco:] Nyní k § 3 písm. d) – vazba 48 hodin. Opakuji to, co jsem uvedl posl[anci Jiřímu] Lacinovi. Mimořádný předpis, mimořádná situace, množství případů – ale snaž se jít na kořen věci a nevyřídít to jen formálně, ale možná i s rizikem. To je dvousečná zbraň. Jakmile se věc nevyšetří řádně, může to být ve prospěch obviněného, ale i v jeho neprospěch. Zabezpečení řádného vyšetření má svůj význam.

Chci poznamenat ještě toto ve formě otázky. Proti komu je toto zákonné opatření? Nesměřuje proti lidem, kteří [ne]zneužívají zákony a zachovávají předpisy, kteří se neocitnou v situaci, ve které by se neměli ocitnout. Tzv. *ratio legis* spočívá v tom, že má směřovat proti takovým lidem, kteří narušují existující právní řád, [...] bezpečnost života, majetku atd. I to je věc, která má v souvislosti s § 3 odst. d) svůj význam a souvislosti.

S[soudruh] místopředseda se ptal, jaký je obsah uvedených odstavců paragrafů, které se ruší navrhovaným § 6. I soudruh předseda se ptal na obsah § 6. Zákon č. 126 je zákon o některých přechodných opatřeních k upevnění veřejného pořádku a zákon č. 127 je zákon o některých přechodných opatřeních v oblasti tisku a ostatních hromadných informačních prostředcích.⁶⁸

[..]

64 NA, f. ÚPV, k. 197, sign. 366/701/3, 1970, Vládní návrh zákona o některých opatřeních k upevnění veřejného klidu a veřejného pořádku.

65 APS, f. FS I, 9. P-FS, steno, s. 39. Stanovisko vlády přednesené jejím předsedou Oldřichem Černíkem je na s. 39-45.

66 Tamtéž, s. 47-52.

67 Tamtéž, s. 62-63.

68 Tamtéž, s. 68.

Předseda Nejvyššího soudu [JU]Dr. [Otomar] Boček: Chtěl bych se vyjádřit k § 3, protože tu vznikly pochybnosti, a v té souvislosti bych se vyjádřil k otázce mladistvých. Především bych vás chtěl informovat o tom, že § 3 je navrhován v souvislosti s celou řadou mimořádných opatření, souvisejících s těmito událostmi. Předpokládáme a navrhuje, aby bylo užito jako vlastně trvalé opatření v souvislosti s ústavním zákonem o soudnictví a prokuratuře. Souvisí to s těmito věcmi: náš trestní řád má skutečně mezery, spočívající v tom, že se stejným způsobem vyšetřují nejzávažnější a nejspletitější delikty, jako vraždy, a stejným způsobem drobné chuligánství na ulici. Tím se ovšem stává, a skutečně objektivně stává – to už pozorujeme delší dobu v justičním procesu – že takovéto delikty, které ovlivňují charakter drobných kriminálních deliktů na ulici, zůstávají jakoby v pozadí, že není účinný státní postih okamžitý. A v těchto věcech je důležité, aby státní zásah byl rychlý, aby trest byl účinný. Rozhodující je okamžitý a poměrně rychlý zásah státu.

My jsme skutečně byli v situacích, kdy v těchto věcech existuje řada lhůt, které způsobují, že se tyto věci protahují. Proto my sami, nezávisle na této dikci navrhovaného ustanovení § 3, jsme přišli s tím, aby v souvislosti s novelou trestního řádu a v souvislosti s ústavním zákonem o soudnictví a prokuratuře byla zavedena instituce samosoudce nebo, chcete-li, ve starých termínech řečeno, policejního soudce, který by okamžitě a rychle tyto věci rozhodoval. To jsou zkušenosti nejen z naší země, ale z celého světa. Např. v anglickém soudnictví to vypadá tak, že orgán vnitra, tedy jejich „esenbák“, vezme člověka z ulice a rovnou to soudce na místě rozhoduje. Účinek takových rozhodnutí je rychlejší [...].⁶⁹

[..]

[Soudruh] dr. [Josef] Tichý: Kancelář Federálního shromáždění nemohla připravit expertizu, a to z toho důvodu, že předložený návrh zákona byl připravován a projednáván dnešního dne a pracovní výtisk nám byl dán k dispozici krátce před schůzí předsednictva.⁷⁰

[..]

Předs[eda] FS [Alexander] Dubček: Správně se vedou mocenská opatření vůči těm, kteří zjevně narušují náš socialistický pořádek a úsilí, které vynakládá vláda, ústřední výbor [KSČ], vedení strany i státu ke konsolidaci poměrů, aby se vytvořily příznivější podmínky pro uskutečnění velmi potřebných politických závěrů, které musíme ve společnosti i ve straně řešit. Demonstrace a vandalismus, které se projevují hlavně v těchto dnech, velmi silně poškozují postup, který byl stanoven pro řešení vnitrostátních i mezinárodních problémů v ČSSR. V tomto shluku událostí mají ohromně živnou půdu různé deklasované protispolečenské živly, které mohou velmi zjevně působit ve svých protispolečenských tendencích. Proto úsilí vlády, které je namířeno k tomu, aby se udržel veřejný pořádek a nepřipustily demonstrace a různé vandalské činy, je vcelku správné. Proto ne náhodou stejně jako v březnu mnohé závody i veřejnost odsoudily tyto vandalské činy a žádají vládu a orgány státní moci, aby v tomto směru zaručily pořádek.

Proto je nutno úsilí, které vede vládu k zabránění těmto akcím, všestranně podpořit.

Proto jsem také já dne 19. srpna učinil veřejné prohlášení, abych se nejen distancoval, ale i vyzval pracující v naší republice, aby se nedali zneužít různými protisocialistickými a protispolečenskými živly k akcím, které by narušily náš veřejný i vnitropolitický život. Chci prohlásit, že tak jako vždy předtím, tak i nyní vůči těmto vandalským a jiným činům, které narušují chod politického života, se člověk musí nejen od nich distancovat, ale i aktivně musí podpořit vládu v těchto opatřeních.

První poznámku bych chtěl učinit k tomu, jak vyplynulo i z předchozích příspěvků, že bylo vidět, že předsednictvo FS nemělo možnost – já osobně tak tvrdím a z dotazů je vidět, že na to stejně reagovali i někteří soudruzi – zevrubněji se s tímto materiálem seznámit a využít i případných odborných znalostí k vypracování této zákonné normy. Chápu, že je mimořádná situace a že je nutno učinit všechno, aby právě směrem proti protisocialistickým živlům a ostatním deklasovaným protispolečenským živlům byla vydána příslušná právní norma.

Proto se chci nejen přimluvit, ale i požádat soudruhy ve vládě, i zde přítomného předsedu Nejvyššího soudu s. Bočka a gen[erálního] prokurátora s. [Jána] Feješe, aby jmenovitě vláda s přihlédnutím k tomu, co jsme vznesli

69 Tamtéž, s. 72–73.

70 Tamtéž, s. 75.

ve svých dotazech, velmi precizně dbala na vypracování norem, které budou dávat určitý rámec postupu k výkonu podle této zákonné normy. Hovořím o tom proto, že je nutno učinit taková opatření, aby nemohlo dojít k zneužití tohoto přechodného zákonného opatření k porušení naší čs. zákonnosti, neboť v mnohém výkladu to může být posunuto do té nebo jiné polohy. V této krátké době není možno učinit takové zákonné opatření, které by současně tvořilo i opatření směřující proti zneužití tohoto dočasného zákonného opatření.

Proto vláda v tomto směru musí mít vypracovány příslušné prováděcí a jiné normy, aby toto zákonné opatření bylo namířeno a zneužito (správně má být „použito“ – pozn. autorů) proti těm, o kterých s. Laco ve svém úvodu správně hovořil. Správně a oprávněně se volá po tom, abychom vyplnili mezeru v našem trestním řádu, aby toto zákonné opatření bylo namířeno proti (správně má být „k“ – pozn. autorů) ochraně veřejného pořádku, proti těm, kdož svou činností narušují společenský řád našeho socialistického zřízení.⁷¹

[..]

Předs. poslanec Gabriška: Jsou ještě nějaké připomínky? (Nejsou.) Můžeme přikročit k hlasování.

Soudružky a soudruzi, jelikož v návrhu zákonného opatření jsou obsaženy otázky, pro jejichž schválení platí zákaz majorizace ve smyslu čl. 42 odst. 2 ústavního zákona č. 143/68 Sb., je nutné, aby hlasování bylo provedeno podle § 60, zákona číslo 56/69 Sb. o jednacím řádu Federálního shromáždění. Přítomných nás je 26 členů předsednictva FS, z toho 13 členů zvolených Sněmovnou lidu, 9 členů zvolených ČNR a 4 členové zvolení SNR. Vzhledem k tomu, že byly některé technické otázky, jednali jsme se soudruhy, kteří se nemohli dostavit na naše dnešní zasedání. Dávají nám svůj souhlas. Je to jednak s. [Dalibor] Hanes, který včera o těchto otázkách s námi diskutoval a žádal, abychom informovali předsednictvo, že s nimi vyslovuje souhlas. Dále je to s. [Vasil] Kapišovský, který se nemohl dostavit, protože už neměl letadlo. Navrhuji proto, abychom počítali s jejich hlasem, jako by byli přítomni.

Můžeme přikročit k hlasování. Hlasovat budou nejprve členové předsednictva zvolení Sněmovnou lidu, pak členové zvolení ČNR a nakonec členové zvolení SNR.

Kdo z členů předsednictva zvolených Sněmovnou lidu souhlasí s navrhovaným zákonným opatřením? (Hlasuje se.) Děkuji. Je někdo proti? (Nikdo.) Zdržel se někdo hlasování? (Nikdo.) [Schváleno.] Jednomyslně.

Kdo z členů zvolených ČNR souhlasí s návrhem zákonného opatření? (Hlasuje se.) Děkuji. Je někdo proti? (Nikdo.) Zdržel se někdo hlasování? (Nikdo.) [Schváleno.] Jednomyslně.

Kdo z členů zvolených SNR souhlasí s návrhem zákonného opatření? (Sem patří dva soudruzi, kteří dali svůj hlas předem.) (Hlasuje se.) Kdo je proti? Nikdo. Zdržel se někdo hlasování? (Nikdo.) [Schváleno.] Jednomyslně.⁷²

[1. tajemník ÚV KSČ JU] Dr. [Gustáv] Husák: Mám prosbu, zde by bylo možno zákon podepsat a v noci publikovat, aby jeho účinnost byla už od zítřka. Nevíme, co nás čeká.

Posl. Gabriška: Souhlasíte i s mimořádnou formou vyhlášení tohoto zákonného opatření? (Ano.)

Soudružky a soudruzi, vyčerpali jsme dnešní program. Osobně jsem toho názoru, že čestní a pracovití lidé toto naše opatření přijmou se zadostiučiněním.

Děkuji vám a končím schůzi.

(Schůze ukončena v 19.12 hod.)⁷³

Ověřovatel: *B. Laštovička*⁷⁴

Předseda: *Dubček*

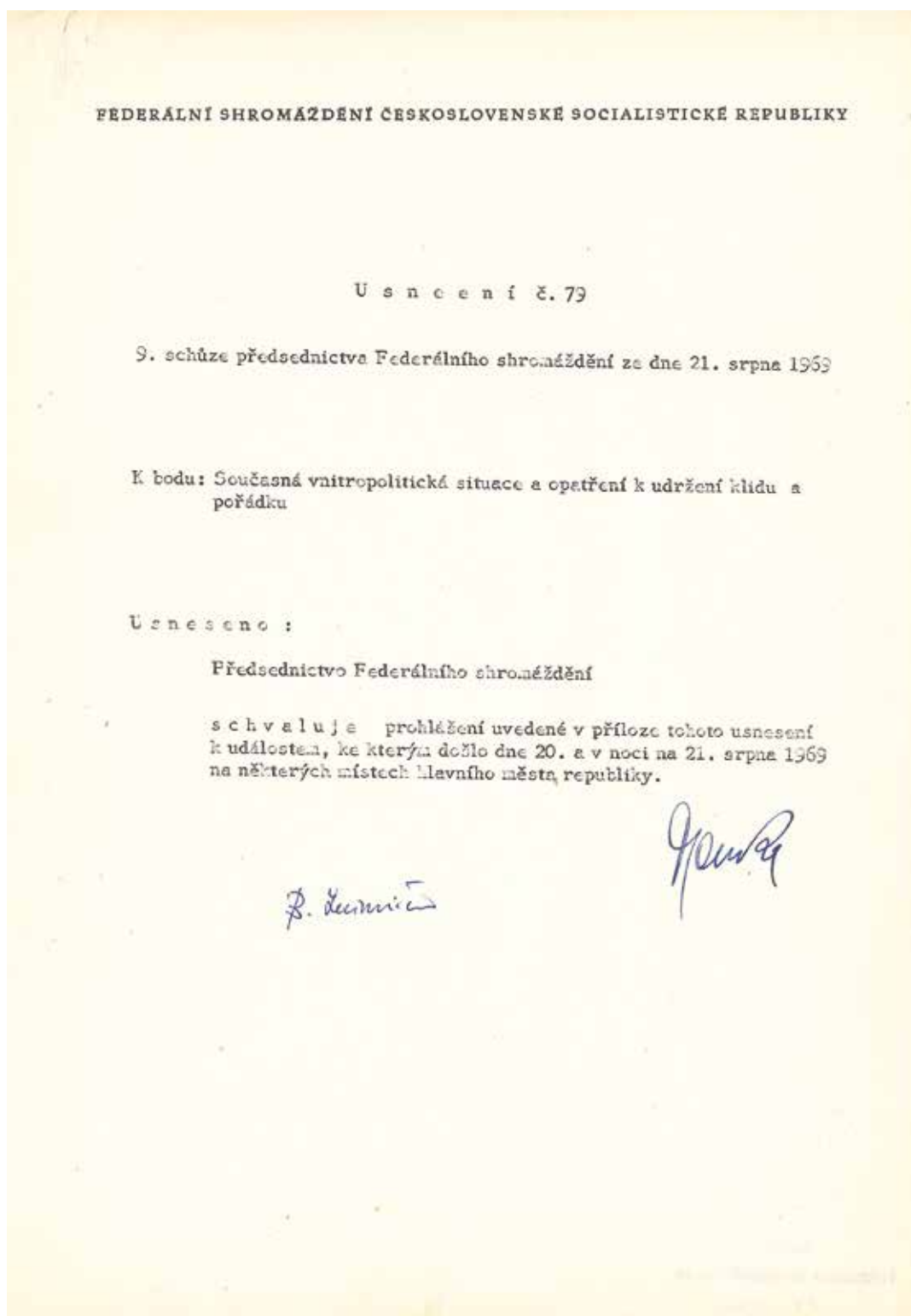
Za správnost: *Kavanová*

71 Tamtéž, s. 86–88.

72 Tamtéž, s. 97–98.

73 Tamtéž, s. 99.

74 Bohuslav Laštovička (1905–1981), v letech 1964–1981 poslanec NS, resp. SL FS. Byl jedním ze dvou ověřovatelů předsednictva FS.

Originál usnesení č. 79 předsednictva Federálního shromáždění

Foto: APS

FEDERÁLNÍ SHROMÁŽDĚNÍ ČESKOSLOVENSKÉ SOCIALISTICKÉ REPUBLIKY

P r o h l á š e n í

předsednictva Federálního shromáždění

Předsednictvo Federálního shromáždění se plně ztotožňuje s obsahem projevů presidenta republiky Ludvíka Svobody a prvního tajemníka ÚV KSČ dr. Gustáva Husáka z 19. srpna 1969.

Po posouzení událostí, ke kterým došlo dne 20. a v noci na 21. srpna 1969 na Václavském náměstí a v některých přilehlých ulicích hlavního města republiky, rozhodně odsuzuje činy skupin lidí organizovaných rozvratnickými i kriminálními živly, jejich protizákonnou a vandalskou činnost, ohrožující naši klidnou práci, bezpečnost a životy občanů a poškozující náš společný veřejný majetek.

Bez výhrad schvaluje zákonné opatření vlády ČSSR k udržení klidu a pořádku v naší zemi a plně podpoří i všechna opatření, která zajistí upevnění socialistického státu a tím i normální život a klidnou práci našeho lidu.

Předsednictvo Federálního shromáždění vyzývá občany republiky, zejména mládež, aby odsoudili tyto nezákonné činy, přispěli k zachování veřejného pořádku a účinně pomohli zabránit rozvratným živlům v jejich protizákonné činnosti.

Předsednictvo FS

1/1 ž

22.9.1969 - Ko/Zi

11

(Schůze zahájena v 9.08 hod.)

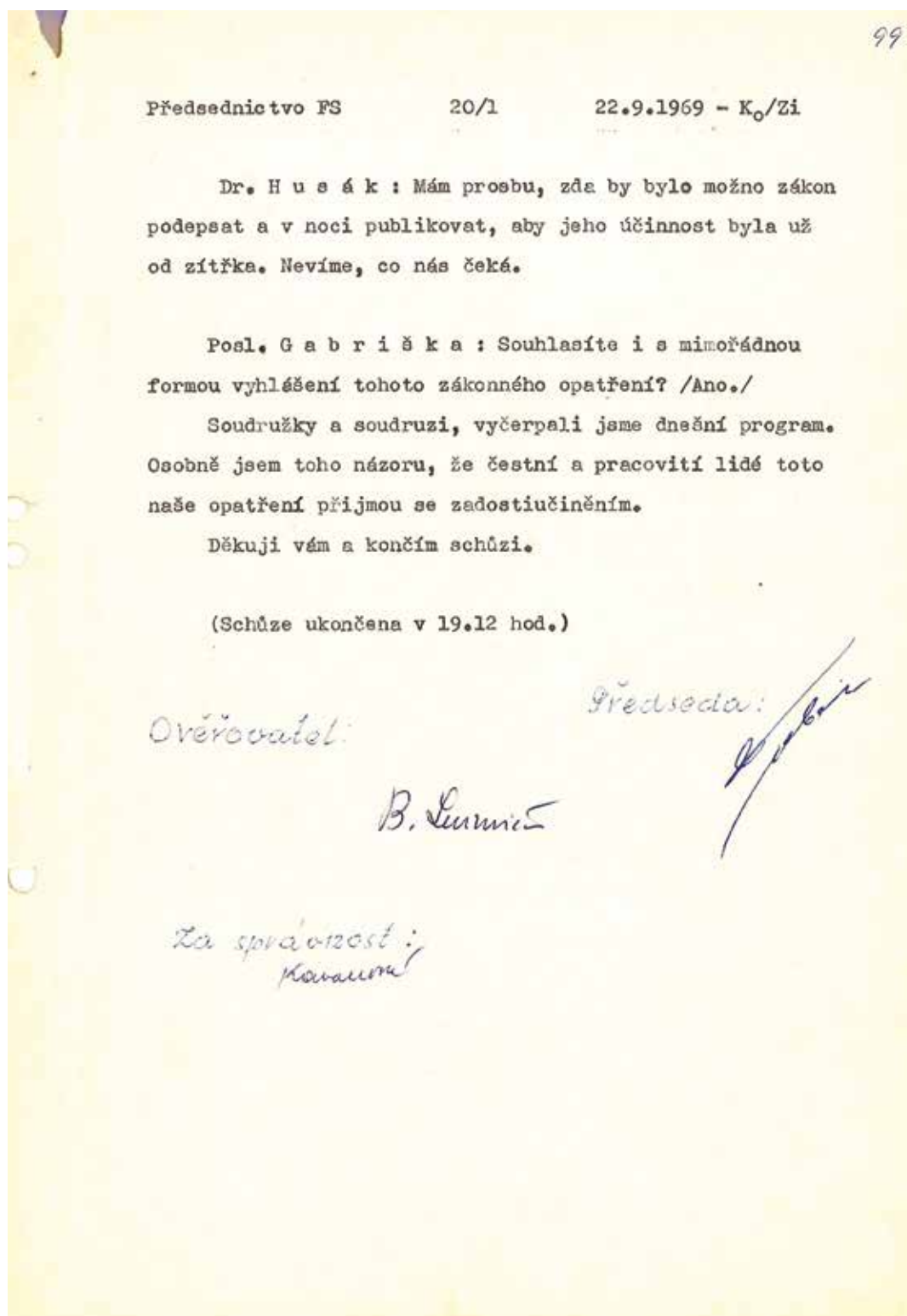
Posl. G a b r i š k a : Soudůžky a soudruzi, budeme pokračovat v jednání. Na základě včerejšího rozhovoru se s. Černíkem jsme se rozhodli svolat toto pokračování zasedání. S. Černík mě žádal, abychom pokud možno setrvali v tomto kolektivu, že není vyloučena potřeba některých mimořádných opatření, ke kterým bychom měli zaujmout stanovisko. Předpokládá, že bude mít vláda jasno do 11 až 12 hodin, kdy už bude zřejmý vývoj situace, který by si event. vyžadoval přijetí nějakých mimořádných opatření.

Dnes se mi zatím nepodařilo spojit se ani se s. Černíkem, ani se s. Husákem. S. Husák přijde do úřadu asi v půl desáté, s. Černík sice v úřadě již byl, ale momentálně není přítomen. Bude-li klid, mohli bychom asi ve 12 hodin zasedání ukončit.

Chtěl bych vás seznámit se situací včera v jednotlivých krajích. V Praze jsme měli možnost vývoj událostí sledovat. Okolo 9. až 10. hodiny se situace zotřovala. Demonstrace se soustředily do 4 obvodů: Staroměstského náměstí, Revoluční třídy, Tylova náměstí a Mírového náměstí. Nejvážnější byla situace v Revoluční třídě, kde bylo asi 5000 lidí. Došlo k poškození místností Aeroflotu a k místnímu rabování. Proti zasahujícím jednotkám byla provolávána hesla "gestapáci" atd. Druhá skupina byla na Tylově náměstí, kde se soustředilo asi 8000 lidí. Tvořily se barikády a pro likvidaci bylo nutno použít tanků. Bezpečnostní orgány nasadily 6 techniku, aby nedošlo k zbytečným ztrátám na životech, protože se tam na orgány bezpečnosti střílelo.

Originál úvodní strany přepisu stenoprotokolu z druhého dne jednání 9. schůze předsednictva Federálního shromáždění
22. 8. 1969

Foto: APS

Originál závěrečné strany přepisu stenoprotokolu z druhého dne jednání 9. schůze předsednictva Federálního shromáždění 22. 8. 1969

Foto: APS

FEDERÁLNÍ SHROMÁŽDĚNÍ ČESKOSLOVENSKÉ SOCIALISTICKÉ REPUBLIKY

U s n e s e n í č. 80

9. schůze předsednictva Federálního shromáždění ze dne 22. srpna 1969

K bodu: Vládní návrh zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění o některých přechodných opatřeních nutných k obnově a udržení veřejného pořádku

U s n e s e n o :

Předsednictvo Federálního shromáždění

s c h v á l i l o podle čl. 50 odst. 3 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci návrh zákonného opatření, uvedeného v příloze tohoto usnesení.

Provede: A. Dubček

B. Němcová

Originál usnesení předsednictva Federálního shromáždění č. 80, kterým bylo přijato zákonné opatření č. 99/1969 Sb.

Foto: APS

P R O H L Á Š E N Í

S návrhem zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění o některých přechodných opatřeních nutných k upevnění a ochraně veřejného pořádku, který předložila vláda Československé socialistické republiky dne 22. srpna 1969, jsem byl seznámen a vyslovuji s ním souhlas.

V Praze dne 22. 8. 1969

Prof.dr.Dalibor Hanes

P R O H L Á Š E N Í

S n á v r h e m zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění o některých přechodných opatřeních nutných k upevnění a ochraně veřejného pořádku, který předložila vláda Československé socialistické republiky dne 22.srpna 1969, jsem byl seznámen a vyslovuji s ním souhlas.

V Košicích 22.8.1969

doc.Vasil Kapišovský ČSc

Pravděpodobně dodatečně podepsané souhlasy se zněním zákonného opatření poslanců Dalibora Hanese a Vasilu Kapišovského nepřítomných na 9. schůzi předsednictva Federálního shromáždění 21. a 22. 8. 1969

Foto: APS

První místopředsce Federálního shromáždění dr. Soňa Pennigerová podává na 3. schůzi FS 15. 10. 1969 zprávu o zákonných opatřeních předsednictva FS přijatých mezi jarním a podzimním zasedáním Federálního shromáždění

Foto: APS

